

PYTELNIK (1) *sb m*

N sg pytelnik.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Pracownik młyna pytlujący mąkę; pollintor Mącz, Cn; qui farinam sacco lineo excutit Cn: Pollintor, Młynarz albo pytelnik który mąkę pytluye. Mącz 308c.

KW